

Mfv.II.10.464/2015/6.szám

A Kúria a dr. Sándor Bernadette ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű és a ... Szakszervezete által képviselt V. rendű felpereseknek a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen veszélyességi pótlék megfizetése iránt a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 1.M.630/2010. szám alatt megindított és másodfokon Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.004/2015/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.004/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy tizenöt nap alatt fizessenek meg az alperesnek személyenként 10.000-10.000 (tízezer-tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2004. július 1-től az ... Rendőrkapitányság Közlekedési és Közrendvédelmi Osztályán körzeti megbízotti beosztásban, majd 2008. február 1-jétől 2009. augusztus 31-ig a Bűnügyi Osztályon bűnügyi technikai beosztásban teljesített szolgálatot. A II. rendű felperes 2000. július 1-től az ... Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályán látott el járőri, majd járőrvezetői feladatokat, 2008. október 1. napjától a Bűnügyi Osztályon bűnügyi technikai beosztásban dolgozott. A III. rendű felperes 2007. december 1-jétől

az ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán bűnügyi technikai beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban. A IV. rendű felperes 1992. november 1-től teljesített szolgálatot az ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán, 2006. május 1. napjától 2009. augusztus 1-jéig bűnügyi technikai beosztásban. Az V. rendű felperes 2007. január 1-től bűnügyi technikai beosztásban állt az alperes alkalmazásában, majd 2009. április 1. napjától a ... Rendőr-főkapitányság Bűnügytechnikai Osztályán teljesített szolgálatot.

A felperesek a bűnügyi technikai beosztásukat napi 12 órás szolgálati időben látták el. Feladatukat képezte az adott eljárási cselekmény sajátosságainak megfelelő krimináltechnikai eszközök és módszerek alkalmazásával az anyagi jellegű információk felkutatása, rögzítése a kriminalisztika szabályainak és törvényesség feltételeinek betartásával; meghatározott határidőn belül a keletkezett anyagok, rögzített nyomok, anyagmaradványok, dokumentációk szakszerű feldolgozása és továbbítása; a bűncselekmények, szabálysértések megelőzésében, megszakításában és felderítésében történő közreműködés, az általános rendőri feladatok és készenléti szolgálat ellátása; egyéb parancsokon, utasításokon alapuló akciók, figyelőszolgálatok, nyomozóportyák megtartásában való részvétel. A III. rendű felperes szükség esetén járőr-kutyával járőrszolgálatot is ellátott.

A felperesek a szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett módosított keresetükben kérték kötelezni az alperest, hogy fizessen meg veszélyességi pótlék címen az I. rendű felperes részére 2008. február 1-től 2009. augusztus 31-ig összesen 330.457 forintot, a II. rendű felperes részére 2008. október 1-től 2014. március 31-ig 1.113.120 forintot, a III. rendű felperes részére 2007. december 1-től 2014. március 31-ig 1.338.309 forintot, a IV. rendű felperes részére 2006. május 1-től 2009. július 31-ig 662.274 forintot és az V. rendű felperes részére 2007. január 1. napjától 2009. március 31-ig 459.607 forintot, továbbá az V. rendű felperes a pótszabadság pénzbeli megváltása jogcímén további 225.709 forint és ezen összeg kamatainak megfizetését kérte.

Álláspontjuk szerint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 254. § (2) bekezdés a) pont, a 140/1996. (VIII.31.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 22. §-ában, valamint a Korm. rendelet 1. számú mellékletének 1. és 8. pontjában meghatározott egészségkárosító kockázatok között végezték a beosztásukhoz tartozó feladatukat. Munkavégzésük során vegyi anyagok és biológiai kóroki tényezők hatásának voltak kitéve, amely kockázatok a Korm. rendelet 23. § (1) bekezdésében előírt napi szolgálatteljesítési idejük több mint

50 %-ában fennállt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.M.630/2010/91. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában a Hszt. 254. § (2) bekezdés a) pontja, a Korm. rendelet 22. §-a alapján megállapította, hogy a perben az alperes sem vitatta, hogy a felperesek a szolgálati feladataik ellátása során a Korm. rendelet 1. számú mellékletének 1. és 8. pontjaiban meghatározott egészségkárosító kockázatok, konkrétan vegyi anyagok és biológiai kóroki tényezők hatásának voltak kitéve a szolgálatteljesítésük során.

A lefolytatott bizonyítási eljárás során az alperes által becsatolt büntetőügyek aktáiban fellelhető szemlék jegyzőkönyvei, statisztikai jelentések és - a felperesek által megjelölt hónapokra - az alperes részéről a Robotzsaru programból azonosítható büntetőügyekben fellelhető jegyzőkönyvekből vizsgálta a felperesek helyszíni, bűnügyi technikai tevékenysége mértékét. Az ekként értékelt adatok, valamint ..., az ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperesek szolgálatteljesítési idejük kb. 30 %-ában adminisztrációs munkát, 70 %-ban technikai feladatokat láttak el, azonban ez önmagában nem igazolta, hogy az utóbbi feladatteljesítés során teljes mértékben egészségkárosító kockázatnak kitett körülmények között dolgoztak.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a beszerzett kimutatások alapján nem volt megállapítható, hogy a felperesek egészségkárosító kockázatok között eltöltött ideje elérte a Korm. rendelet 23. § (1) bekezdésében meghatározott időtartamot.

A perben beszerzett Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága Munkahigiénés és foglalkozás-egészségügyi Főosztály alap- és kiegészített szakvéleménye, továbbá dr. ... igazságügyi toxikológus szakértő véleménye sem támasztotta alá azt a felperesi álláspontot, mely szerint a napi szolgálatteljesítési idő több mint 50 %-át meghaladta volna az egészségkárosító kockázatok között végzett tevékenységük időtartama.

Az igazságügyi toxikológus szakértő személyes meghallgatása során előadta, hogy a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladó egészségkárosító kockázat között végzett tevékenység akkor lenne bizonyítható, ha ehhez az időtartamhoz hozzászámítanánk azokat az időtartamokat is, amelynek során a felperesek egy légtérben tartózkodtak az egészségkárosító anyagokkal. Miután azonban ezen tevékenység során a koncentráció mérésére vonatkozó adat nem állt

rendelkezésre, dr. ... szakértő is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 50 %-ot meghaladó mérték a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt igazolható.

A felperesek fellebbezése alapján eljáró Tatabányai Törvényszék a 2.Mf.20.004/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A törvényszék osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy annak elbírálása, hogy a felperesek hivatásos szolgálatuk teljesítésekor milyen veszélyeknek milyen mértékben voltak kitéve, szakkérdésnek minősült. Az elsőfokú eljárás során beszerzett szakvélemények egybehangzóak voltak abban, hogy a felperesek a szolgálati idejük egy részét egészségkárosító kockázatok között töltik, azonban az nem volt megállapítható, hogy ez a mérték a napi szolgálati idejük több, mint 50 %-át elérte. A perben az alperes sem vitatta, hogy a felperesek veszélyes szolgálatokat is végeztek, azonban a jogszabályi rendelkezések alapján ezen feladatok ellátásából önmagában még nem következik a fokozott igénybevétel és veszéllyel járó beosztásban való szolgálatteljesítésre tekintettel a perbeli kedvezmény megállapíthatósága.

A törvényszék álláspontja szerint a perbeli jogvitában más megyékben lévő rendőrkapitányságok tekintetében feltárt munkavégzési körülményekre beszerzett szakvélemények nem voltak relevánsak, tekintettel a munkavégzési feltételek különbözőségére. A felperesek a fellebbezésükben megalapozatlanul hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság dr. ... igazságügyi toxikológus szakértő véleményét tévesen értékelték, mert a szakértő véleménye, továbbá meghallgatása is azt igazolta, hogy miután a perbeli időszakban koncentrációmérés nem történt, ezért nem adható arra válasz, hogy a bűnügyi technikusok a szolgálatteljesítési idejük több, mint 50 %-ában egészségkárosító hatásnak voltak kitéve.

A szakértői vélemény alátámasztotta, hogy a felperesek a szolgálati tevékenységük során a Korm. rendelet 1. számú melléklet 1. pont a) és b) alpontja szerinti vegyi anyagokat használták, azonban a szakértői vélemények, a meghallgatott tanúk vallomásai, a csatolt okirati bizonyítékok alapján okszerű az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy az egészségkárosító kockázatok közötti felperesi munkavégzés a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át nem haladta meg. Ezért az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206. §-ában előírtakat, amikor valamennyi perbeli adat figyelembevételével hozta meg a döntését. A felperesek a jogszabályi feltételek fennállását nem bizonyították, ezért az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Pp. 164. § (1) bekezdés szerinti bizonyítási teher szabályát.

A törvényszék nem találta megalapozottnak az V. rendű felperes

perköltségre vonatkozó fellebbezési érvelését sem, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az I.-IV. rendű felperesek a felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes keresetük szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság ítélete téves, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, és a megállapított tényállásból téves jogi következtetésre jutott. A közigazgatási és munkaügyi bíróságnak részletes bizonyítást kellett lefolytatni arra, hogy a felperesek napi szolgálatteljesítési idejük több mint 50%-ában voltak-e kitéve egészségkárosító kockázatnak, amelynek igazolására a becsatolt jelentések és statisztikák objektíve alkalmatlanok voltak. A tényállást mérlegeléssel kellett megállapítani, amelynek során a felperesi nyilatkozatokat, tanúvallomásokat és a szakértői vélemények adatait egyenként és összességében kellett értékelni.

A lefolytatott szakértői bizonyítás során dr. ... toxikológus szakértő személyes előadásában úgy nyilatkozott, hogy amennyiben mindenféle káros tényezőt és körülményt figyelembe veszünk, a helyszínen történő munkavégzést, az irodában történő benttartózkodást, továbbá a szolgálati gépkocsiban történő szállítást, ebben az esetben az egészségkárosító kockázat a szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladta. A szakértő azt is fenntartotta, hogy miután a koncentrációmérésre vonatkozó adat nem áll rendelkezésre, ezért nem igazolható az 50 %-ot meghaladó időtényező. Az I.-IV. rendű felperesek álláspontja szerint a szakértői vélemény alkalmas arra, hogy a felperesi állítást bizonyítsa. A bíróság rendelkezésére nem állnak és nem állhatnak egzakt mérési eredmények, azonban erre a felperesi követelés megalapozottságához nincs is szükség. A bíróságnak összességében kellett vizsgálni a szolgálatteljesítési idő egészségkárosító tényezőjének arányát, amely csak részben szakkérdés, részben azonban mérlegelés alapján, egyéb bizonyítékok figyelembevételével is megállapítható lett volna.

Az I.-IV. rendű felperesek álláspontja szerint a különböző egészségkárosító kockázatok, így az egészségkárosító hatású anyagok és a biológiai kóroki tényezők kockázati százaléka összeadódik, ezért egyértelműen megállapítható a szakértői vélemények alapján, hogy e két kockázati tényező alapján az 50 %-os jogszabályi határ, mint feltétel az esetükben fennáll.

A Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Főosztály szakvéleménye nem alkalmas arra, hogy azt a bíróság bizonyítékként vegye figyelembe, mert elméleti jellegű, a felperesek munkakörét egyfajta laboratóriumi körülmények közöttinek tekintette és pusztán statisztikai adatokra épített. Mindezek alapján alkalmatlan a valós tények bizonyítására, így hibás adatokból hibás következtetésre jutott.

A I.-IV. rendű felperesek álláspontja szerint a fentiek alapján az eljáró bíróságok ítéletei sértik a Korm. rendelet 36. §-ában és 23. §-ában foglalt rendelkezéseket. A téves jogszabály-értelmezés, téves bizonyítás és mérlegelés miatt nem találták a bíróságok megalapozottnak az előterjesztett keresetet.

Álláspontjuk szerint a megállapított tényállás iratellenes, a következtetések okszerűtlenek és logikai ellentmondást tartalmaznak, amely a BH 226/1995. számú eseti döntése is alátámaszt.

Az V. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, vagy az eljáró bíróságok új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását, valamint az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

Felülvizsgálati érvelése szerint feladatai ellátása során rendszeresen használta a koromport, az argentonátot és egyéb speciális porokat, amelyek egészségkárosító hatása a védőfelszerelések alkalmazása ellenére is jelentős. A nyomkutatás körében különböző testvázlatok és biológiai anyagmaradványok kutatása és rögzítése is a feladatkörébe tartozott, ezért a biológiai kóroki tényezők is fennálltak. A rabosítások során végzett DNS mintavétel, újj-, illetve kézlenyomat-vétel esetében sem volt kizárható a fertőzés kockázata, amennyiben az érintett személy fertőző betegségben szenvedett. A védőfelszerelésként biztosított gumikesztyű kizárólag a kontaktfertőzés útján terjedő megbetegedésekkel szemben nyújt védelmet, a légúti cseppfertőzéssel terjedő megbetegedésekkel szemben azonban nem. A bizonyítékok külön helyiségben történő szárítása nem volt biztosított, a bűnügyi technikai helyiségek pedig nem feleltek meg a szabványoknak. Mindezek alapján megállapítható, hogy a munkaidejének több mint 50 %-át egészségkárosító kockázatok között töltötte.

Az V. rendű felperes álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróságok ítélete a Pp. 206. § (1) bekezdésében és a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. A bíróságok ítéletének alapja elsődlegesen a Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi

Igazgatósága által készített megalapozatlan, ellentmondásokat tartalmazó egyoldalú szakértői vélemény volt, továbbá az alperes egyoldalú, hiányos, csak egy tevékenységre alapozott kimutatásán alapult. A bizonyítási eljárás során elhangzott tanúvallomásokot, becsatolt egyéb iratokat és a felperesek személyes előadásait figyelmen kívül hagyva egyoldalúan értékelték a bizonyítékokat, azokból okszerűtlen következtetést vontak le, a beszerzett szakértői vélemények közötti ellentmondást pedig az elsőfokú bíróság nem oldotta fel.

Az eljárás során nem került mérlegelésre, hogy azok a szerek, amelyekkel a bűnügyi technikusok dolgoznak, erősen irritatív szerek, amelynek használata során az egészségkárosodás kockázata is fennáll. A veszélyes anyagok légkoncentrációjának meghatározására nem történt mérés, így a munkahelyi levegőben a megengedett határértékeknek való megfelelés a vonatkozó rendeleti szabályozás szerint nem bizonyított. A veszélyes anyagok koncentrációjának mérése a 25/2000.(IX.30.) EüM-SzCsM együttes rendelet 7. § (8) bekezdése, továbbá (6) bekezdése alapján az alperes kötelezettsége lett volna.

A Korm.rendelet 22. és 36. §-a által megjelölt egészségkárosító kockázatok a munkaidő több mint 50 %-ában fennálltak. Ezt bizonyította az V. rendű felperes szerint a munkaköri leírása, amelyben az is szerepelt, hogy még a pihenőidejét is a bűnügyi technikus helyiségben kellett hogy töltse, amely helyiség szabálytalan kialakítása az egészségkárosító kockázatok fennálltát alátámasztja.

A perben becsatolásra került a 35/2009. ORFK utasítás, amelyet az Országos Rendőrfőkapitány a munkakörnyezeti kockázatok minőségi és mennyiségi értékelésének egységes végrehajtása érdekében adott ki, mint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 54. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti kötelező kockázatértékelést.

A technikus munkakört a 21/2000.(VIII.23.) BM-IM-TNM együttes rendelet 5. számú függeléke a rendőrségnél olyan beosztásnak minősítette, amelyhez tartozó személyek a munkavégzésük során fokozott és tartós egészségi és pszichés terhelésnek vannak kitéve. Ehhez képest dr. ... szakértő utalt rá, hogy a bűnügyi technikusokat a munkavégzés során folyamatos egészségkárosodás éri, főleg a vizsgálatokhoz rendszeresített porok használata következtében, miután nem rendelkeznek megfelelő védőeszközökkel és a munkahelyük kialakítása is az alperesi kockázatértékelésben részletezettek szerint szakszerűtlen, szabálytalan.

Az V. rendű felperes utalt arra, hogy a bíróságok csupán az egyoldalú alperesi kimutatásokat, továbbá a Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság által készített

hiányos, elméleti szakvéleményt értékelte és indítványa ellenére nem rendelte ki Kovács Géza igazságügyi szakértőt a további bizonyítás érdekében. A szakértői vélemények egymással, illetőleg a Nemzeti Munkaügyi Hivatal szakvéleménye önmagával is ellentmondásos volt, amelyet dr. ... igazságügyi szakértő személyes nyilatkozata is alátámasztott. Az ellentmondások feloldására az elsőfokú bíróság nem törekedett és figyelmen kívül hagyta a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltakat.

Az V. rendű felperes azt is panaszolta, hogy a Nemzeti Munkaügyi Hivatal szakértőként történő kirendelésekor az eljárás még nem került egyesítésre, ezért a helyszíni szemlén nem vehetett részt és kérdések feltételét sem indítványozhatta. Álláspontja szerint előadását a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére egyáltalán nem vették figyelembe. A vitatott időszak óta ugyanezen beosztásban a fővárosban dolgozik, sokkal jobb körülmények között végzi munkáját, de a perben igényelt pótlékot kezdettől fogva megkapja.

Az V. rendű felperes érvelése szerint az eljáró bíróságok ítéletei a Pp. 221. § (1) bekezdésébe is ütköznek, mivel nem vették számításba valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot, továbbá sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikkében foglaltakat is.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperesek perköltségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) gyakorlata szerint a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati kérelemmel eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy irratellenes volt.

A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vitatható, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére.

A felülvizsgálati eljárásban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Nem állapítható meg eljárási szabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. A felülvizsgálati eljárásban nincs helye a felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének (BH 1999.44., BH 2012.179., EBH 2013.M.4.).

A felperesek a keresetükben a Hszt. 254. § (2) bekezdés a) pontja alapján az illetményalap 45 %-ban meghatározott összegben kérték veszélyességi pótlék megállapítását arra hivatkozással, hogy a peresített időszakban a Kormányrendelet 1. számú mellékletének 1. és 8. pontjában meghatározott egészségkárosító kockázatok, konkrétan vegyi anyagok és biológiai kóroki tényezők hatásának voltak kitéve a szolgálatteljesítésük során.

A perben nem volt vitatott - ezt maga az alperes is elismerte -, hogy a felperesek által hivatkozott egészségkárosító kockázatok a beosztásuk ellátása során fennálltak, a bíróságoknak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy e kockázatok mértéke a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladta-e a Kormányrendelet 23. § (1) bekezdésében foglalt előírás alapján.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során az alperest hívta fel azon helyszíni bűnügyi technikai tevékenységének kimutatására, amelyből következtetni lehet az egészségkárosító kockázat napi időtartamának mértékére. A büntetőügyek aktáiban fellelhető szemlejegyzőkönyvek, továbbá a statisztikai jelentések alapján megállapítható volt, hogy a felperesek 2007. évben az 5 fős technikai létszám mellett 3 esetben, 2008 évben a 6 fős létszám mellett 14 esetben, 2009. I. negyedévében pedig a 6 fős létszám mellett 6 esetben végeztek vegyszeres nyomkutatót.

Olyan nyomkutatóra, amelyben a felperesek által hivatkozott egészségre káros anyagokat, porokat használtak, 2007. évben 5 fős létszám mellett 212 esetben, 2008 évben 6 fős technikai létszám mellett 214 esetben, 2009. I. negyedévében 6 fős technikai létszám mellett 121 esetben került sor. Az összes helyszíni szemle száma 2007 évben 274, 2008 évben 358 volt, amely havi 3-4 alkalmat igazol. A biológiai anyagmaradványok rögzítésére 2007 évben 5 fős technikai létszám mellett 22-szer, 2008 évben 6 fős technikai létszám mellett 12-szer, 2009. I. negyedévében pedig 6 fős technikai létszám mellett 5 esetben került sor. Peradat továbbá, hogy a rabosítás keretében 2007 évben 805 fő ujjnyomat rögzítésére és 25 fő DNS mintavételére került sor, 2008 évben 707 fő ujjnyomatot rögzítettek és 45 fő DNS mintavétele történt, míg 2009. I. negyedévében 210 ujjnyomat rögzítésre és 16 fő DNS mintavételére

került sor. Halottszemlét a felperesek 2007 évben 11 esetben, 2008 évben 20 esetben és 2009. I. negyedévében 3 esetben végeztek, 2007-2008 évben boncolás, exhumálás nem volt, 2009. I. negyedévében 3 ilyen eset fordult elő. Adatok álltak rendelkezésre az egyes felperesek által ténylegesen teljesített bűnügyi technikai tevékenység időtartamáról, amely adatok nem támasztották alá, hogy a felperesek a napi szolgálatteljesítési idejük több, mint 50 %-át egészségkárosító kockázatok között töltötték.

A felperesek a fennálló adatok tényyszerűségét nem vitatták, azonban azt állították, hogy az egészségkárosító kockázat nem csupán a tényleges technikai tevékenység során, hanem azt meghaladóan is fennállt mivel szállítás közben, valamint az általuk használt helyiségben is egy légtérben tartózkodtak az egészségkárosító anyagokkal. E kérdés bizonyítására az elsőfokú bíróság beszerezte a Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Főosztályának szakvéleményét. Mivel a szakvélemény beterjesztését megelőzően az érintett Intézet 2013. június 13-án helyszíni szakértői vizsgálatot tartott a felperesek munkavégzési helyén, megalapozatlan a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, mely szerint a szakvélemény nem a tényleges állapotot vizsgálta, az adott vélemény csupán elméleti jellegű megállapításokat tartalmaz. A perben kirendelésre került továbbá dr. ... igazságügyi toxikológus szakértő is, aki a felperesek állítását szakvéleményében és szóbeli előadásában ítéleti bizonyossággal szintén nem támasztotta alá. Bár a két szakvélemény eltérően foglalt állást abban a kérdésben, hogy a használt veszélyes anyagok tárolása megfelelő volt-e, illetőleg ennek során feltételezhető-e az egészségkárosító kockázat fennállása, azonban egységes volt abban, hogy a perben a felperesek ítéleti bizonyossággal nem tudták igazolni, hogy az anyagok tényleges felhasználásán kívüli időszakban, tehát azok tárolása, illetőleg szállítása során az egészségkárosító kockázat fennállt, vagyis a szolgálatteljesítési idő több, mint 50 %-ában egészségkárosító kockázatok között végezték tevékenységüket. Ennek bizonyítása a felperesek érdekében állt és a bizonyítatlanság pedig a terhükre esett [Pp. 164. § (1) bekezdése].

Az eljáró bíróságok a tényállást a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a felek előadásának és a bizonyítékoknak egybevetése alapján állapították meg. Az egészségkárosító kockázat fennállását a felek egyező előadása ugyan alátámasztotta, annak a napi szolgálatteljesítési idő 50%-át meghaladó mértékét azonban a becsatolt jegyzőkönyvek által igazolt adatok nem bizonyították. Az, hogy a felperesek a tényleges technikai tevékenység ellátásán kívül is egészségkárosító kockázatnak voltak kitéve - objektív adatok hiányában - nem volt igazolható.

Az V. rendű felperes megalapozatlanul panaszolta továbbá a

25/2000.(IX.30.) EüM-SzCsM együttes rendelet 7. § (8) bekezdése, illetőleg (6) bekezdésének megsértését. Ilyen hivatkozást az V. rendű felperes sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem tett. A jogerős ítélet azonban csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el (EBH 2003.371., BH 1997.54.).

Az V. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul panaszolta ... igazságügyi szakértő kirendelésének elmaradását. A felek a tárgyalás berekesztését megelőzően a 91. számú jegyzőkönyvben olyan tartalmú nyilatkozatot tettek, mely szerint korábbi bizonyítási indítványukat nem tartják fenn, ebből következően a korábban indítványozott szakértő kirendelésére irányuló indítvány visszavontnak volt tekinthető.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felperesek munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam viseli.

Budapest, 2016. február 17.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő